

Bilag til beretn. om Lovkvalitet og ministres betjening af Folketinget

steriet foretager således allerede i dag, når en sag anlægges for domstolene, en vurdering af, om sagen kan gennemføres med et for ministeriet gunstigt resultat.

Bestemmelsen vil imidlertid give mulighed for, at denne indledende vurdering kan rykkes frem til et tidligere tidspunkt, end tilfældet er i dag. Samtidig vil den skatte- eller afgiftspligtige ikke være tvunget til at anlægge sag ved domstolene, hvis det på forhånd er givet, at ministeriet vil tage bekræftende til genmæle i sagen.

Bestemmelsen har altså et procesbesparende sigte, og skal varetage hensynet til, at en sag afsluttes på det tidligst mulige tidspunkt med så begrænset ulempe for den skatte- eller afgiftspligtige som muligt.

Bestemmelsen vil få et meget begrænset anvendelsesområde, allerede fordi det kun yderst sjældent vil forekomme, at der inden sagen er anlagt for domstolene vil være grundlag for at nå til et andet resultat end Landsskatteretten.

De sager, hvor bestemmelsen vil kunne finde anvendelse, vil således kun være en meget lille delmængde af de sager, hvor Skatteministeriet i dag tager bekræftende til genmæle, jf. svaret nedenfor på spørgsmål g), og disse tal kan således ikke overføres på den omhandlede bestemmelse.

Ad. f) Jeg mener ikke, at den foreslåede bestemmelse vil betyde, at Landsskatterettens afgørelser vil være anderledes stillet, end tilfældet er i dag.

Som jeg har redegjort for ovenfor under e), vil bestemmelsen alene betyde, at den vurdering, ministeriet allerede i dag foretager, kan rykkes frem i forhold til i dag.

Ad. g) Nedenfor angives en oversigt over antallet af retssager, hvor Skatteministeriet har taget bekræftende til genmæle for årene 1999, 2000, 2001, 2002 og 2003, opgjort på baggrund af oplysninger i Skatteministeriets retssagsregister pr. 10. april 2003.

År	Landsretterne	Højesteret
2003	6 sager	0 sager
2002	32 sager	0 sager
2001	34 sager	3 sager
2000	28 sager	1 sag
1999	43 sager	1 sag

Ad. h og i) Forslaget til § 32 i skattestyrelsesloven er ikke udtryk for etablering af en ekstra klagemulighed for de skatte- og afgiftspligtige.

En anmodning fra den skatte- eller afgiftspligtige om, at bestemmelsen bringes i anvendelse, vil således blive betragtet som et partsindlæg, og den skatte- eller afgiftspligtige vil som udgangspunkt ikke på grundlag af en sådan anmodning få meddelt forlængelse af indbringelsesfristen for anlæggelse af sagen ved domstolene, jf. skattestyrelseslovens § 31.

Bestemmelsen vil således alene finde anvendelse i de helt enkeltstående tilfælde, hvor det allerede inden sagen bliver anlagt for domstolene, må lægges til grund, at ministeriet ikke vil kunne opnå medhold i sagen ved domstolene.

Som ligeledes anført ovenfor under e) kan bestemmelsen derfor ikke forventes at indebære, at Departementet i videre omfang end i dag vil ind-

lede en vurdering af, om en sag skal opgives, men blot at denne vurdering kan foretages på et tidligere tidspunkt, end tilfældet er i dag.

L 175 – bilag 17

Spørgsmål 30 (til skatteministeren):

Ministeren bedes tilsende udvalget samtlige breve fra Landsskatteretten til Skatteministeriet, som omhandler L 175 eller Fristudvalgets bagvedliggende betænkning. Endvidere bedes ministerens svar til Landsskatteretten tilsendt udvalget.

Svar:

Kopi af Landsskatterettens breve af 24. januar 2003 og 27. marts 2003 er sammen med denne besvarelse sendt til udvalget. Skatteministeriet, Departementet, svarede Landsskatteretten ved